

Szabó Sándor:

IDILL

Egy színes jehovista füzetecskét forgatok. Az elején az a paradicsomi idill ábrázoltatik, amelyről valaha hitoktatóm is mesélt. A bűnbeesés előtti Ádámmal és Évával, és természetesen a jámbor állatsereglettel. Békében, egymás mellett az oroszlán és a gödölye. A tigris és az őzike.

A képnek valójában nem az az üzenete, hogy valaha így volt, hanem az, hogy így kéne. Nekünk, embereknek. Toleránsan, szeretetben, a kereszténység leglényege szerint, ugye...

Nézem a képet, és dagadozni kezd bennem valami csacska optimizmus. Meglássam, rövidesen csak (jó) vége lesz ennek a mocskos történelemnek – még az ózonlikat is bestoppoljuk, arról nem is beszélve, hogy honi berkeinkben megszűnik a görényezés, szélkakasozás, potenciális bűnözés, patkányozás – a szelíd szavú miniszter sem emlegeti többé a „halál csókját”, és pityangpehelyként foszlik szét svédországi emberünk sztorija is.

Nézem a képet, és vízióm támad. Gyönyörű, érzéki – és kampány utáni.

Lám, lám, Surján és Thürmer, a két egymásra exteriőben jócskán hasonlító politikus (az egyik tejsoki, a másik étcsoki) békésen szkanderezik a Városligetben. Kriglikkel rakott betonasztal lapjának feszül a két könyök. Herényi Károly is ott ül a lócán, de mivel csak az imént jött meg a szaunázásból, hát elbágyadt az áldott verőfényben. Felriad, és mondja, hogy két munkásőrsapkával álmodott. Ki nyugtatgatja, na ki? Természetesen Keleti György!

A Pagodában Agyas Bubu Farkasháznak mesél vicceket – egymás hasát fogják. A Hungáriában ezúttal Csurka már nem tízest, százast húz le – Kis Jánossal és Raj Tamással. Közben szóba sem kerül, hogy A Hét „rég” műsorvezetője mögött mintha folyton ő, Csurka állt volna. Felváltva egy – militáns – püspökkel. (Az utóbbi: „szentelt vízzel és füstö-

Pápai Gábor rajza

lővel’.) A szomszéd asztalnál Pálffy G. Aczél Endrével snób-
lizik, és egyikük sem csal! Lezsák egy ezrest kér kölcsön
elsejéig **Eörsi Istvántól...**

Boross a tőle távozó Biszkunak integet: „Aztán lássunk
máskor is, vén csont!” És elmorzsol egy könnycseppet, mivel
– nem tehet róla! – szereti a „vén bűnöst”: akárcsak enma-
gát. A mellette álló Dénes Jánosnak és Gáspár Miklósnak
is párás a szeme!

A Dagály meleg vizes medencéjében Csehák Judit megdi-
cséri Király B. Izabella árpádsávós mono-, pardon, bikinijét,
aki ebbe belepirul. És megszépül!

Horn Gyula ugratós kedvében van, már éppen lerumcáj-
szozná a Fehér Ház előtt Kónya Imrét, de visszafogja ma-
gát, mert az – immár privátim – éppen Szabó Albertet,
Györkös Istvánt és Ekrem Kemál Györgyöt okítja. Arról,
hogy mennyire ungasztiöz dolog nyilasozni – azok meg nem
győznek egyik lábukról a másikra állni.

Tizenötmillió miniszterelnök viselkedik jó magyarként és jó
emberként, nincs többet nyuszi, nincs farkas, tigris és őz, görény,
patkány, természet, eltűnt a dili – maradt hát az istenbékéje, az idilli.